

до 120 м2. Крім того, уводиться акцизний податок із роздрібного продажу пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів і палива в розмірі 5 % від реалізації, який зараховуватиметься до місцевих бюджетів [5].

Висновок. Проаналізувавши становлення системи місцевого оподаткування слід зазначити, що вона постійно змінювалась, оновлювався склад місцевих податків, що, в свою чергу, покращувало саму систему місцевого оподаткування в Україні. Сучасний етап також вносить свої зміни шляхом реалізації податкової реформи, вирішення на законодавчому рівні проблем удосконалення системи місцевого оподаткування та зміцнення дохідної бази місцевих бюджетів. Необхідними є подальші реформаторські дії, спрямовані на регулювання чинного законодавства, для зміцнення матеріально-технічної бази місцевого самоврядування.

Список використаної літератури

1. Про місцеві податки і збори: Декрет Кабінету Міністрів від 20.05.1993 р. № 56-93 (втратив чинність) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/56-93>. – Назва з екрана.
2. Про внесення змін до Закону України «Про систему оподаткування»: Закон України від 18.02.1997 № 77/97-ВР (втратив чинність) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/77/97-вр>. – Назва з екрана.
3. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/275517>. – Назва з екрана.
4. Податкова система Андрущенко В. Л. [Текст]: Навчальний посібник / за заг. ред. Андрущенко В. Л. – К.: «Центр учбової літератури», 2015. – 416 с.
5. Система місцевих платежів в Україні: теорія, історія, перспективи [Текст]: кол. моногр. / [М. І. Карлін, О. М. Карліна, Л. В. Єлісєєва та ін.]; за заг. ред. М. І. Карліна, І. О. Цимбалюк. – Луцьк : Вежа-Друк, 2017. – 188 с.

М. О. Вакутіна

студ. II скороченого курсу

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: ст. викл. О. О. Колесник

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ БАНКОМ

Сучасні тенденції у розвитку вітчизняної банківської системи вимагають суттєвої трансформації системи фінансового менеджменту банків (ФМБ) – використання нових технологій управління фінансами. Такі сучасні технології, як збалансована система

показників, бенчмаркінг, фінансовий контролінг та інші формують підґрунтя для запровадження нового підходу у ФМБ – технологічного. Незважаючи на те, що у світовій практиці вже існує успішний досвід використання цих технологій, більшість банків застосовують їх незалежно від стадій життєвого циклу, які відрізняються стратегічними орієнтирами, інтенсивністю розвитку, фінансовими потребами банку тощо. Застосування не узгоджених зі стадією життєвого циклу банку (ЖЦБ) технологій управління фінансами може призвести до невідповідності реальних результатів від їх упровадження очікуванням менеджменту банку та інших стейкхолдерів, до помилкового вибору стратегії та засобів її реалізації, низької ефективності рішень, які виробляються у системі ФМБ, фінансових втрат. Виходячи з цього, використання технологічного підходу у ФМБ потребує врахування специфіки стадій ЖЦБ при формуванні технологій управління фінансами банку. Фундаментальні засади ФМБ закладено у працях зарубіжних учених, серед яких Г. М. Азаренкової, О. В. Васюренка, О. В. Дзюблюка, Ж. М. Довгань, І. І. Д'яконової, І. Б. Івасіва, О. А. Кириченка, С. М. Козьменка, О. М. Колодізева, Л. В. Кузнецової, В. І. Міщенка, Т. Г. Савченка, І. В. Сала, Б. В. Самородова, Л. О. Примостки, Н. П. Шульги та ін. Незважаючи на значну кількість наукових розробок з досліджуваної проблематики, низка теоретичних і прикладних проблем залишається невирішеною. Подальшого дослідження потребує комплекс питань, пов'язаних з удосконаленням теоретико-методологічного базису ФМБ шляхом запровадження технологічного підходу, обґрунтуванням концепції формування технологій управління фінансами банку, з ідентифікацією стадій ЖЦБ, формуванням фінансової стратегії на різних стадіях ЖЦБ, розробленням методичного забезпечення вибору комплексних і спеціальних технологій управління фінансами банку тощо. Відсутність цілісного уявлення про технологічний підхід у ФМБ зумовила актуальність дослідження, його мету, завдання і зміст.

Загальновідомим є той факт, що розвиток сучасної цивілізації став можливим завдяки переходу від мистецтва виготовлення продукції до технології її виробництва. Сучасне суспільство неможливо уявити без технологій, які проникають у всі сфери діяльності.

Технологічний підхід у фінансовому менеджменті банку передбачає його розгляд з позицій сукупності узгоджених між собою комплексних (збалансована система показників, бенчмаркінг, фінансовий контролінг) та спеціальних (технології управління кре-

дитними операціями, операціями з залучення коштів, валютними операціями, операціями з цінними паперами, операціями з розрахунково-касового обслуговування) технологій управління фінансами. Переваги технологічного підходу полягають у можливості вибору найбільш доцільних з переліку вже розроблених та використовуваних на практиці технологій управління фінансами або створення самонастроювальних технологій відповідно до внутрішніх і зовнішніх параметрів функціонування та розвитку банку. Технологічний підхід у фінансовому менеджменті банку передбачає особливості його застосування на різних стадіях життєвого циклу, що обумовлює необхідність коригування принципів фінансового менеджменту банку. Поряд із важливістю визначення принципів для формування сучасних технологій управління фінансами банку слід відзначити обмеженість наукових напрацювань у цій сфері, які спрямовані переважно на застосування традиційних принципів фінансового менеджменту та загальноуправлінських принципів.

Враховуючи спільні риси у принципах еволюційної теорії й теорії життєвого циклу організації, доцільно об'єднати їх у групу принципів еволюційності та виокремити наступні:

- спадковість (результативність управління фінансами банку, а також перехід банку з однієї стадії життєвого циклу на іншу в значній мірі обумовлені накопиченим рівнем зрілості системи менеджменту банку);
- еластичність (результативність фінансового менеджменту банку є чутливою (у певній пропорції) до зміни технологій управління фінансами);
- відбір (перелік технологій управління має постійно переглядатися та тестуватися з метою відбору найбільш ефективних);
- диференціація (технології управління фінансами банку мають обиратися диференційовано залежно від специфіки банку, стадії життєвого циклу, сформованого рівня зрілості системи фінансового менеджменту та ін.);
- інерція (перехід на нову стадію життєвого циклу банку відбувається з певним часовим лагом після початку та закінчення застосування відповідних технологій управління фінансами);
- безперервність (безупинність процесу зміни стадій життєвого циклу банку надає можливість адаптації до особливостей кожної стадії через модифікацію технологій управління фінансами банку).

Дотримання цих принципів сприятиме ефективній реалізації існуючих технологій управління фінансами банку та створить

основу для формування цілісної системи таких технологій, які відповідатимуть етапу його розвитку та складатимуться зі скоординованих, узгоджених та впорядкованих управлінських процедур.

Список використаної літератури

1. Кузнецова Л. В. Фінанси банку: теорія, методологія, управління [Текст]: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук : спец. 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / Л. В. Кузнецова. – Одеса, 2009. – 35 с.
2. Двірко Ю. В. Методичні аспекти застосування бенчмаркінгу в діяльності торговельних підприємств споживчої кооперації [Текст]/ Ю. В. Двірко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – № 1. – С. 112–121.
3. Чмутова І. М. Етапи впровадження системних технологій фінансового управління у банківську діяльність [Текст]/ І. М. Чмутова // Вісник Одеського національного університету. Серія «Економіка». – Одеса : Гельветика. – 2014. – Т. 19. – Вип. ¾. – С. 116–120.

А. С. Гудима

студ. I курсу магістратури

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. В. В. Бутенко

АНАЛІЗ ВИДАТКІВ ДЕРЖАВНОГО ТА МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ НА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ТА СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Фінансування соціальної сфери посідає значне місце в усіх сферах суспільного життя. Результативність фінансування соціального захисту населення залежить від діяльності державних та місцевих органів влади та ефективного використання бюджетів різних рівнів в умовах децентралізації. Здійснення ефективної політики соціального захисту населення вимагає створення відповідного фінансового механізму її реалізації, здатного забезпечити добробут кожного громадянина України. За останні роки безпосередній вплив на видаткову діяльність органів влади справила запроваджена реформа з міжбюджетних відносин, метою якої є посилення ролі місцевої влади в суспільному секторі економіки, що свідчить про необхідність аналізу видаткової частини зведеного, державного та місцевих бюджетів.

Питання пов'язані з ефективним фінансуванням соціальної сфери, висвітлені у працях таких вітчизняних економістів, як: А. Ю. Огінська Д. А. Ковалевич, О. В. Степанова, Л. Б. Баранник. Проте проблеми фінансування соціальної сфери існують, і їх